

Iz prethodne naznake, očigledno, vrijeme koje slijedi moraće da izvlači odgovarajuća iskustva i pouke.

Stvaranje jednostranog propagandnog imidža Sarajeva u nekim zemljama kao grada samo Orijenta, minareta i istočnjačke egzotike, sigurno je da bi umanjilo, minimiziralo ili diskvalificiralo autentično historijsko nasljeđe grada. Stvorio bi se u tom slučaju privid o uticaju i dominaciji samo jedne historijske epohe i na taj način eliminisale velike kulturne i druge participacije ostalih razdoblja i naroda.

Već sada, poslije izuzetnog vala svjetskog interesovanja uoči i u toku Olimpijade, evidentno je da u poimanju na nekim stranama egzistira, nažalost, upravo ta i takva iskrivljena i jednostrana slika historijskih i kulturnih dimenzija Sarajeva.

Razgovori o konceptu odlučnijeg uključivanja baštine u turističku funkciju zato će morati, zacijelo, da insistiraju na pomenutim širim okvirima spomeničke i druge riznice – istaće se, naime, potreba da lista spomenika i historijsko-kulturnih obilježja grada bude znatno šira, raznovrsnija i autentičnija u pogledu prezentacije pojedinih epoha i naroda. Bedekersko insistiranje na orijentalno-folklorističkim aromama grada sigurno je da će morati u praksi zamijeniti jedna šira poruka – kompleksna, izvorna i, naravno, turistički atraktivna.

Tek tada brojna spomenička i druga obilježja imaće priliku da se iskažu u svijetu – svojom porukom, svojom dokumentarnošću i svojom historijskom i umjetničkom vrijednošću, počev od drevne baštine pojedinih naroda do najautentičnijeg spomenika naše epohe na Vracama.

Sasvim je razumljivo da lista, veća ili manja, kulturne i historijske baštine neće donijeti željene efekte samim činom svog uključivanja u masovnu turističku funkciju grada.

Naprosto je, što pokazuju i posljednja iskustva, da način prezentacije te baštine nije ništa manje važna strana. Sigurno je da bez funkcionalnih i savremenih filmova, kaseta, publikacija na raznim svjetskim jezicima, aparata u pojedinim prostorima koji posjetiocu objašnjavaju govorno i vizuelno pojedine teme, slajdova i ostalog – neće biti savremene i autentične poruke. Konceptija o kojoj je riječ neće moći da mimoide činjenicu da savremeni putnik, turista, traži i očekuje manje improviziranih priča, a više dokumenata i odgovarajuće literature.

Tradicionalni manir bedekersko-vodičkog upoznavanja sa pojedinim obilježjima i znamenitostima grada, po svemu sudeći, neće moći da opstane kao isključiva i meritorna dimenzija jedne široke i kvalitetne prezentacije kulture i historijske baštine Sarajeva. Ovaj trakt komuniciranja može biti samo neophodna dopuna, ljudska i neposredna, dokumentarnoj dimenziji informisanja.